

PHẨM XI
TẬP MUỖI HAI KỆ

(LXIV) Uppalavanna

Trong thời đức Phật hiện tại, nàng được sanh ở *Savatthi*, con gái của vị trưởng kho bạc. Vì da nàng màu tím của sen xanh, nàng được gọi là *Uppalavanna*. Khi nàng đến tuổi trưởng thành, vua và thường dân dành nhau đến cưới nàng. Vị trưởng kho bạc, không thể làm cho mọi người bằng lòng, nghĩ đến một kế để giải quyết. Ông cho gọi *Uppalavanna* và yêu cầu nàng xuất gia. Và vì căn cơ đã thuần thực, nàng nhận lời ngay, và được đưa đến tinh xá *Tỳ-kheo-ni* để xuất gia.

Sau một thời gian, khi nàng phụ trách công việc dọn dẹp phòng làm lễ *Bồ-tát*, nàng thấp ngọn đèn quét phòng. Rồi lấy ngọn đèn làm tướng để thiền quán, không bao lâu nàng chứng được quả *A-la-hán*. Nàng trở thành vị thần thông đệ nhất.

Và bậc Đạo Sư, ngồi giữa đại chúng ở *Jetavana* ân chứng cho nàng là thần thông đệ nhất. Nàng suy tư trên quả an lạc của thiền và thánh quả, nói lên một số bài kệ. Đây là những lời thốt ra từ miệng một bà mẹ trở thành tình địch với con gái của mình, đối với một người mà sau này trở thành vị *Tỳ-kheo* tên là *Tỳ-kheo* ở trên bờ sông *Hằng*. Những bài kệ này nói lên sự nguy hiểm, sự hạ liệt và sự uế nhiễm của các dục:

I

224. Hai, mẹ và con gái,
Chúng tôi sống một chồng,
Lời nàng đã nói lên
Làm ta xúc động mạnh,
Cảnh ngộ thật hy hữu,
Làm tóc lông dựng ngược.

225. Đáng ngán thay các dục,
Bất tịnh, hôi, nhiều gai,
Ở đây, mẹ, con gái,
Chúng tôi lấy một chồng.

226. Thấy nguy hiểm trong dục,
Viễn ly an ổn vững
Nàng xuất gia Vương Xá,
Bỏ nhà, sống không nhà.

II

Sung sướng nàng nói lên quả chứng của mình.

227. Ta biết các đời trước,
Thiên nhân được thanh tịnh,
Trí biết được tâm người,
Nhĩ giới được trong sạch.

228. Ta chứng được thần thông,
Lậu tận ta đạt được,
Ta chứng sáu thắng trí,
Lời Phật dạy, làm xong.

III

Nàng hiện lên một thần thông với sự chấp thuận của bậc Đạo Sư và ghi như sau:

229. Do hiện hóa thần thông,
Ta đến xe bốn ngựa,
Ta đánh lễ chân Phật,
Thế giới chủ, quang vinh.

IV

Nàng bị Ác ma đến quấy phá, tại rừng cây *Sàla* và trách móc Ác ma.

Ác ma:

230. Nàng đi đến góc cây,
Đang nở hoa tuyệt đẹp,

Nàng đến, đứng một mình,
Dưới gốc cây có hoa!
Nàng đến chỉ một mình;
Này kẻ dại khờ kia,
Sao nàng lại không sợ,
Có kẻ căm dỡ nàng!

Nàng:

231. Trăm ngàn người căm dỡ,
Có đến đây như người,
Mây lông ta không động,
Ta không gì hoảng hốt,
Ác ma, làm gì ta,
Khi người đến một mình.

232. Ta có thể biến mất,
Hay vào bụng nhà người,
Ta đứng giữa hàng mi,
Người không thấy ta đứng.

233. Với tâm khéo nhiếp phục,
Thần túc khéo tu trì,
Sáu thắng trí, ta chứng,
Lời Phật dạy, làm xong.

234. Các dục giống guom giáo,
Chém nát các uân ta,
Những dục mà người gọi,
Là lạc thú cuộc đời.

Ngày nay, dục lạc ấy,
Với ta, không hấp dẫn.

235. Ở tất cả mọi nơi,
Hỷ lạc được đoạn tận,
Khỏi tối tăm mù ám,
Đã bị làm tan nát,
Hỡi này kẻ Ác ma,
Người hãy biết như vậy,
Người chính là Ác ma,
Người đã bị bại trận.